

THE ROMANIAN ORTHODOX ARCHDIOCESE IN THE AMERICAS

SAINT NICHOLAS - ROMANIAN ORTHODOX CHURCH

45-03 48 Av. Woodside NY, 11377; www.stnicholaschurch.net

SFANTA TREIME, TATA, FIULE SI DUHULE

Preainalte Dumnezeule, Imparate si Facatorule a toata vesnicia, Care ne-ai cinstit pe noi cu chipul Tau, si ai scris imprejur in chipul vazut al firii noastre asemenea Fiintei Tale nevazute, fane sa aflam mila si har in ochii Tai ca sa Te putem slavi in ziua cea neinserata a Imparatiei Tale, impreuna cu toti sfinzii care din veac au bineplacut Tie. Amin (Sf. Sofronie de la Essex)

Luni 20 IUNIE: SFANTA TREIME

UTRENIE SI SFANTA LITURGHIE - ora 8.30 AM

Miercuri 22 IUNIE:

ACATISTUL SFANTULUI GRIGORIE DASCALUL - ora 6.30 PM

Vineri 24 IUNIE: NASTEREA SF. IOAN BOTEZATORUL

UTRENIE SI SFANTA LITURGHIE - ora 8.30 AM

Sambata 25 IUNIE:

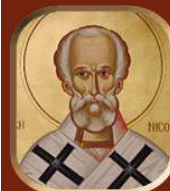
UTRENIE, SFANTA LITURGHIE SI PARASTAS - ora 8.30 AM

Duminica 26 IUNIE:

UTRENIE SI SFANTA LITURGHIE - ora 8.30 AM

SERBAREA SCOLII DUMINICALE - ora 12.00 PM

Preot Paroh Marius Daniel Dumitrescu
718 784 4453 - fix ; 917 592 2571 - mobil

THE ROMANIAN ORTHODOX ARCHDIOCESE IN THE AMERICAS

SAINT NICHOLAS

ROMANIAN ORTHODOX CHURCH

WOODSIDE, NEW YORK

45-03 48th Ave.
Woodside, NY 11377

tel: (718)784-4453
cell: (917)592-2571

EVANGHELIA DIN DUMINICA RUSALIILOR

In ziua cea de pe urma - ziua cea mare a sarbatorii -, Iisus a stat intre ei si a strigat, zicand: Daca inseteaza cineva, sa vina la Mine si sa bea. Cel ce crede in Mine, precum a zis Scriptura, rauri de apa vie vor curge din pantecele lui. Iar aceasta a zis-o despre Duhul pe care aveau sa-L primeasca cei ce au crezut in El. Caci inca nu era dat Duhul, pentru ca Iisus inca nu fusese preaslavit. Deci, multi din popor, auzind cuvintele acestea, ziceau: Cu adevarat, Acesta este Proorocul. Iar alții ziceau: Acesta este Hristos. Iar alții ziceau: Nu cumva din Galileea va sa vina Hristos? N-a zis oare Scriptura ca Hristos va sa vina din semintia lui David si din Betleem, cetatea lui David? Si s-a facut dezbinare in multime pentru El. Si unii dintre ei voiau sa-L prinda, dar nimeni n-a pus mainile pe El. Deci slugile au venit la arhierii si la farisei, iar le-au zis aceia: De ce nu L-ati adus? Slugile au raspuns: Niciodata n-a vorbit un om asa cum vorbește Acest Om. Deci le-au raspuns fariseii: Nu cumva ati fost si voi amagiti? Nu cumva a crezut in El cineva dintre capetenii sau dintre farisei? Dar multimea aceasta, care nu cunoaste legea, este blestemată! A zis catre ei Nicodim, cel ce venise mai inainte la El noaptea, fiind unul dintre ei: Nu cumva Legea noastra judeca pe om, daca nu-l asculta mai intai si nu stie ce a facut? Ei au raspuns si i-au zis: Nu cumva si tu esti din Galileea? Cerceteaza si vezi ca din Galileea nu s-a ridicat prooroc. Si s-a dus fiecare la casa sa. Deci iarasi le-a vorbit lor Iisus, zicand: Eu sunt Lumina lumii; cel ce Imi urmeaza Mie nu va umbla in intuneric, ci va avea Lumina vietii. (Ioan 7, 37 - 53; 8, 12)

POGORAREA SFANTULUI DUH

Înainte de înaltare, Iisus le spusese ucenicilor: „Voi să rămâneți în cetate până ce va veni îmbracă cu putere de sus”, adică cu Duhul Sfânt. Dincoace, în Faptele Apostolilor, Sfântul Luca ne spune că, prin vânt și lumină, apostolii s’au umplut de Duhul Sfânt. Asadar, sunt folosite două verbe pentru unul și același fenomen: „a se îmbracă” ceea ce presupune învelirea unui corp, și „a umple”, cu înțelesul de a face ca un recipient să fie plin. Gramatical și logic, verbele sunt contradictorii, dar duhovnicesc și faptic sunt complementare. Să luăm ca exemplu facerea omului. Citez textual, din Cartea Facerii: „Domnul Dumnezeu l-a zidit pe om din țărână și a suflat asupra lui suflare de viață și s’a făcut omul într-un suflet viu”, (care poate însemna și „suflet nemuritor”). Asadar, sufletul omului (care este altceva decât viața) s’a născut din suflarea lui Dumnezeu, care l-a îmbrăcat - l-a învaluit - pe om, odată cu această conferindu-i și puterea de a și-l absorbi, devenindu-i în același timp exterior și interior. Despre profetul Amasia se spune în Biblie că Duhul „l-a îmbrăcat” înainte de a-și rosti proorocia (1 Par 12, 18.). În limba originală, verbul „a îmbracă” are și înțelesul de a lua în stăpânire, a intra în posesia cuiva sau a ceva. În acest sens duhovnicesc îl folosește și Sfântul Pavel când îi se adresează Romanilor: „îmbrăcați-va în Domnul Iisus Hristos”, sau Galatenilor: „Căți în Hristos v’ati botezat în Hristos v’ati îmbrăcat”. Și, fiindcă veni vorba de botez, e bine să vă amintesc că, înainte de actul propriu zis, apa din cristelnita este sfântită, adică impregnată cu Duhul Sfânt, și așa îl îmbracă pe cel ce se botează. După actul botezării, apa se duce odată cu prima baie, dar Duhul Sfânt rămâne înăuntrul botezatului, umplându-l de har. Iată cum se adevărește faptul că Taina Botezului este, de fapt, a doua naștere a omului. Duhul Sfânt lucrează în Biserică nu doar prin Taina Hirotoniei, ci și prin toate celelalte sase Taine, începând cu Botezul și continuând cu Mirungerea, Nunta, Maslul, Spovedania și Euharistia. Nu as vrea să închei înainte de a aborda câteva nuanțe. Duhul Sfânt lucrează prin har, adică prin grație, bunătatea sau energia pe care Dumnezeu o revarsă peste noi, atât ca Treime cât și prin fiecare persoană în parte. El poate lucra direct prin Fiul, ca trimis al Tatălui, dar și prin Duhul, ca trimis al Fiului. Harul însă este cantitativ, adică poate fi sporit până la îmbelsugare printr-o intensă viață duhovnicească, sau imputinat până la inactivare sau alungare în caz că posesorul lui se încarcă de păcate foarte grele. Iată, în acest sens, textul rugăciunii de taină pe care preotul o rosteste, cu mâinile ridicate, la sfântirea Darurilor: „Doamne, Cel ce pe Preasfântul Tau Duh în ceasul al treilea L-ai trimis Apostolilor Tai, pe Acela, Bunule, nu-l lua de la noi, ci ni-l înnoiește nouă, cei ce ne rugăm Tie”. Prima referință este la momentul Cincizecimii, despre care vorbim; ideea este aceea a unui arc peste timp, a sentimentului și certitudinii că în acest moment al sfântirii noi devenim contemporani cu apostolii, așa cum și ei devin contemporanii nostri.

În cea de a doua parte, însă, e vorba de posibilitatea că prezenta Duhului Sfânt să ne fie retrasă - desigur, din pricina grelelor noastre păcate, ale celor ce slujim, păcate de care suntem conștienți. Prin rugăciune îi cerem Domnului Hristos că nu numai să nu ni-l retragă, dar, dimpotrivă, să ni-l înnoiască, așa cum a făcut-o cu apostolii în ceasul Cincizecimii. Despre ce înnoire e vorba? Îndată după înviere, la prima Sa întâlnire cu

apostolii, Iisus „a suflat asupra lor și le-a zis: Luați Duh Sfânt!, cărora le veți ierta păcatele, li se vor ierta, și cărora le veți ține, ținute vor fi”. Asadar, în dimineața Cincizecimii apostolii îl aveau deja pe Duhul Sfânt, iar acum, prin pogorare, prezenta Lui se înnoia și sporea prin ceea ce vă spuneam că intervenise nou în personalitatea apostolilor: curajul și înțelepciunea, precum și capacitatea de a propovădui Evanghelia. Și mai aveau ceva, puterea de a ierta păcatele; or, tocmai această putere a făcut posibil botezul primilor convertiți, întrucât Taina Botezului presupune, neapărat, iertarea păcatelor. Vedeti cum totul se leagă în rânduiala lui Dumnezeu? Așa precizarea că, odată daruit, harul lui Dumnezeu nu se stingă, nu dispăre, ci devine o existență latentă, nelucrătoare, asemenea unui foc mocnit, prin nepăsarea sau lenea celui ce-l posedă. Somnolenta harului poate interveni nu numai la mireni, ci chiar la cei cărora li s’a dat pentru slujire sfântitoare, așa cum reiese dintr-un text la Sfântului Pavel. Apostolul, care îl hirotonise în treapta de episcop pe ucenicul său Timotei, îi scrie la un moment dat: „Te indemn să reînsofletești harul lui Dumnezeu care este în tine prin punerea mâinilor mele”. A-l „reînsofleti” înseamnă a-l trezi din amortirea în care cazuse prin lenevire sau prin oarecare păcat al posesorului. Când însă păcatul unui preot sau episcop e foarte grav și afectează slujirea, harul devine nelucrător prin pedeapsa caterisirii. Caterisirea poate fi comparată cu roata morii de apă, ale cărei cupe sunt miscate de suvoiul ce se pravălește din scoc. Când, la sfârșitul zilei, morarul își încetează activitatea, misca un stavilar montat în scoc, deasupra pragului de cadere, și abate apa, care astfel nu mai curge prin scoc, nu mai ajunge la roata, iar moara nu mai e în stare să macine. Prin caterisire, harul primit de preot la hirotonie continuă să existe, dar nu mai lucrează; dacă, ipotetic, fostul preot ar continua să facă slujbe, acestea rămân doar gesturi și cuvinte goale de continut.

Lubiții mei, de vreme ce Biserică este depozitara harului, și tot ea îl administrează prin Sfintele Taine, rugăciuni și binecuvântări, înseamnă că toți credincioșii, clerici și mireni, sunt beneficiarii acestui mare dar dumnezeiesc. Iată de ce Rusaliile sunt o sărbătoare a bucuriei generale, în excelența vecinătate cu Floriile, Pastile și înaltarea. Pe lângă slujbele prevăzute de rânduiala liturgică, există și datini locale adiacente, menite să ne aducă aminte că suntem un popor creștin ortodox, că adică practicăm un creștinism sub oblăduirea Duhului Sfânt, care este numit și Duhul Adevărului, o credință care nu uită să-l multumească lui Dumnezeu pentru darurile duhovnicești, dar și pentru acelea ale pamântului. Dacă, prin tradiție, la Florii se aduc spice de grațiu proaspete, încă verzi, pe care le vom binecuvânta la sfârșitul acestei Liturghii și cu care vom pleca la casele noastre spre a le așeza la icoane, în semn de mulțumire.

Bucurați-vă și vă veseliți că sunteți în Biserică cea adevărată a lui Hristos și că prin Ea sunteți partasi ai Duhului Sfânt!

Bucurați-vă că vă aflați pe corabia Bisericii Ortodoxe, în ale cărei panze suflă Duhul Sfânt, purtând-o spre limanul cel neînvințat al împărăției Cerurilor!

Bucurați-vă în fiecare ceas al vieții voastre!

Și nu lasați Duhul să vă ducă dorul

† **Bartolomeu Anania**